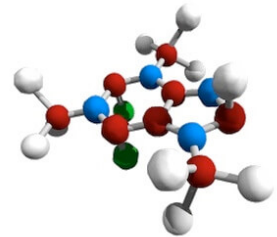

Teologisk molekylärbiologi och profetiska börsnoteringar

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 8 december, 2013 - 08:48

Med den här texten kommer jag nog både kasta sten i glashus och trampa en del på tårna, men så får det bli. Jag vill dela detta för jag tror många av oss behöver tänka till lite, kanske bromsa in, kanske backa lite när det gäller hur vi hanterar bibelord, gör tolkningar och spekulerar.

Det jag vill belysa är när teologin blir alldeles FÖR detaljerad, när teologin går alldeles FÖR djupt, när man tränger djupare in i teologiska tankegångar än vad Bibeln påbjuder samt spekulerar långt utanför Bibelns ramar. Personligen tror jag inte vår teologi skall gå djupare än vad vi kan hitta stöd för i Bibeln. Vi bör inte spekulera utöver vad Bibeln ger för information. Skulle Gud ha önskat meddela oss mer än vad som står där, ja, då hade han så klart sett till att sådana bitar också fanns med bland Bibelns texter.

Vi skall inte dissekera bibelord ner på molekylär nivå och därmed försöka utläsa mer än vad som faktiskt står i texten. Att försöka hitta hemliga bibelkoder är ett extremt exempel på sådan dissekering och som helt klart ligger utanför hur vi skall använda Bibeln. Den formen av extrem bibelanvändning är tack o lov ganska ovanlig idag. Men det görs ofta andra övertramp, då man mal ner bibeltexter i småbitar för att vaska fram mer än vad där faktiskt står. Vi skall inte gå utöver det som står skrivet. Vi skall inte försöka läsa in mer än vad som faktiskt står i texterna. Självklart måste profetiska texter läsas på ett särskilt sätt, men inte heller där kan vi gå utöver vad texten tillåter.

1 Kor 4:6: "Bröder, detta har jag för er skull tillämpat på mig och Apollos, för att ni skall lära er den regeln när det gäller oss att inte gå utöver vad Skriften säger..."

2 Kor 1:13: "Ty vi skriver inget annat till er än det ni läser och kan förstå."

Jag skall nedan ge några exempel på områden där jag tycker att man ofta går utöver Skriften, där man tränger för djupt, där man dissekerar mer än vad som är nyttigt för egen och andras tro. Men missförstå mig inte nu. Jag vänder mig självklart inte mot att man söker en djupare förståelse av olika bibeltexter, och att man då kanske även läser i grundtexten och lexikon för att få hjälp. Men det är inte vad dessa exempel handlar om.

Treenigheten

Det här är ett område som ofta diskuteras alldeles för mycket, och jag har mer och mer upplevt att man försöker plocka isär Guds treeniga natur alldeles för mycket. Det här skapar förvirring hos många som tar del av sådana diskussioner/sådan undervisning, och det kan helt klart bli till skada för tron i vissa fall.

Treenigheten är inte helt enkel att förstå sig på, det vittnar ju alla diskussioner om. Men helt uppenbart vill Gud ha det på det sättet, annars hade han ju sett till att Bibeln var tydligare på detta område. Det vi kan se i Bibeln är att Gud till sitt väsen är både Fader, Son och Ande, och att dessa tre är ETT. Vi kan med all önskvärd tydlighet se att Jesus är Gud, liksom Anden är det. Mer än så behöver vi egentligen inte veta. Dessutom tycker jag mig se att det hela skall klarna för oss den dag då Jesus kommer tillbaka, det ser jag i detta bibelord:

Sak 14:9: "HERREN skall vara konung över hela jorden. På den dagen skall det ske: HERREN är en och hans namn är ett."

Här vill jag också citera Ulf Granat som en gång sa en klok sak angående treenigheten. Han sa något i stil med detta::

"Jag tror det är farligt att plocka isär treenigheten för mycket. Man kanske inte får ihop det igen."

Ande, själ och kropp

Här har vi också ett område som många skall plocka isär mer än vad Bibeln inbjuder oss att göra. Och genom detta isärplockande skapas olika läror som blir som ett slags andligt mekano över människonaturen, vilket i sin tur skapar oro och förvirring hos många, i värsta fall mental ohälsa.

Bibeln talar om människan som att hon består av ande, själ och kropp. Det är alltså INTE så som Trosrörelsen (mfl) undervisar, att vi "är en ande, som har en själ som bor i en kropp", för det är grekiskt-gnostiskt tankegods. Den hebreiska

och bibliska synen på människan är att vi är en helhet; vi är alla tre; vi ÄR ande, själ och kropp. Bibeln är dock inte tydlig med vad som är den egentliga skillnaden mellan anden och själen, men trots detta finns det en massa olika (villo)läror om hur dessa två fungerar.

En del menar att den pånyttfödda (frälsta) människan är helt rättfärdig i sin ande. Och eftersom hon "är en ande som bara har en själ som bor i en kropp", så är den pånyttfödda människan alltså helt rättfärdig, enligt deras teologi. Hon råkar bara ha ett "fordon" som är skruttigt. Precis så undervisar bl.a. Trosrörelsen, men det stämmer inte med Bibeln. Enligt Bibeln är inte ens den pånyttfödda människan rättfärdig på denna sida evigheten, men hon är genom tron FÖRKLARAD rättfärdig.

En del menar att Gud endast kan tala till en människas ande, och därför måste man träna sin ande till att lyssna in Guds tilltal. Den stora frågan blir ju då: hur gör man det? Bibeln ger inte svar, så varför då inte överlåta den saken åt Gud?

Där det talas om att man kan "lära sig att höra Guds röst" erbjuds inte sällan kurser och böcker för att lära sig behärska detta. Men om nu Gud skulle ha det så svårt med att göra sig hörd bland sanna kristna, då skulle ju faktiskt Gud också behöva gå på kurs. Självkärligt är det istället så, att Gud lätt kan göra sig hörd av varje människa som önskar detta. Vill vi följa Gud så meddelar han sin vilja på ett sätt som var och en kan uppfatta. Att "höra" Gud handlar sällan om att höra en tydlig röst i örat (eller i sitt inre). Istället handlar det om att *förnimma*, eller *uppsnappa* Guds tilltal i omständigheter, i en stilla tanke, via ett bibelord, via en människas tal, eller något annat. Gud har många olika sätt att meddela sig med oss människor, och ofta snappar vi kanske upp det utan att tänka på det. Att "vandra i Anden" - som Bibeln kallar det - är att knalla på i vardagen med en enkel förtröstan på att Gud leder genom sin Ande och meddelar det vi behöver veta. Läser man Bibeln och ber dagligen, så blir detta så klart ännu bättre. Det är att vara Guds barn! Det är att leva i barnskap och trons vila! Gud bevare oss för andliga experter som skall lära ut all sköns andliga *metoder* för både det ena och det andra!

Några råd:

Gå inte utöver vad Skriften säger om människans natur. Vila i att du är **förklarad** rättfärdig och därmed av Gud ses som en ny skapelse och därmed får vara ett Guds barn. Tro inte att Gud har svårt att meddela dig det han önskar delge dig. Tro inte att du måste gå i träning för att "höra Guds röst". Förtrösta på att du är Guds barn genom att du tagit emot evangeliets fria gåva, och lita på att Gud kommer att leda dig så som han vill. Gud vill och förmår att kommunicera med

dig så att du kan snappa upp det! Gud är inte lynnig!

Satans natur

Att ge Satan allt för stor uppmärksamhet och intresse gör tron osund. Att spekulera i vad som är hans ursprung och förflutna etc ligger helt utanför vad Bibeln inbjuder till.

Trots det har människor – inte minst kristna – i alla tider önskat tränga in i "Satans djupheter". En del menar att Satan har stor makt och att vi kristna måste utröna hans strategier och strida mot honom med de vapen som Gud skall förse oss med. Men om nu Gud/Jesus har ALL makt (dvs 100%), hur många procent blir det då kvar till Satan?? Noll! Mer än så behöver vi inte veta. Det är GUD som är strategen, det är HAN som har makten, HAN som har all kunskap och HAN som har kraften. Så varför behöver vi då studera onskans molekyler?

Upp 2: 24-25: "Men till er andra i Tyatira, ni som inte har denna lära och inte känner Satans djupheter, som man kallar det, till er säger jag att jag inte lägger på er någon ny börda. Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer."

Matt 28:18: "Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: 'Jag har fått **ALL** makt i himlen och på jorden.' "

Ps 50:12: "... hela jorden är min med allt den rymmer."

Hagg 2:9: "Mig tillhör silvret och mig tillhör guldets, säger HERREN Sebaot."

En annan sak som ibland sägs om Satan är att han var lovsångsledare i himlen innan han avföll och kastades ut därifrån. Denna tankegång försöker man främst förankra i Jesajas kapitel 14. Men läs detta kapitel så skall du se att där inte står något alls om att den texten handlar om Satan. Den handlar istället om kungen i Babel, vilket också texten själv säger i vers 4. Och om nu texten på ett profetiskt sätt ändå skulle handla om Satan (vilket i så fall är en ren gissning), så står där varken något om att han sysslade med lovsång eller att han var ledare för lovsången. Återigen ett exempel på hur man går utöver vad Bibeln säger och går in i detaljer som inte går att finna i texten (ofta i syfte att skapa en teologi för eller mot något speciellt).

Några råd:

Ge inte Satan en massa onödig uppmärksamhet. Ge dig inte in på att djupstudera

Satans natur, ondskans strategier, en eventuell "världsregerings" planer osv, osv. Vila i att Gud/Jesus har ALL makt och därmed har FULL kontroll på rubbet.

Teckentydning, yttersta tiden

Bibeln varnar också för att ge sig på att sia, spå och tolka tecken. Bland oss kristna sker detta ändå mycket vad gäller spekulationer inför yttersta tiden. Även inom detta område finns en slags mentalitet bland kristna att vilja plocka isär Guds Ord i dess beståndsdelar och utifrån detta tolka tecken och sia om framtiden. Jag har på senare tid börjat känna allt mer obehag inför detta, för jag ser att mycket siande görs om framtiden

där dessa spådomar inte faller in, och där man inte heller korrigerar sig eller ber om ursäkt när det blivit fel. Det kan handla om dollarkursen, olje- och guldpriset, den globala ekonomin, kontantlösa betalsystem, himlafenomen, osv, osv. Det blir ungefär som dagliga profetiska börsnoteringar. Jesus sa: "När ni **SER** allt detta vet ni på samma sätt att han är nära och står vid dörren" (Matt 24:33). Detta handlar ju om att man i presens SER tidstecken som gör att man då vet att NU är vi där. Det handlar inte om att vi skall söka efter järtecken och sia om framtiden. Bibeln varnar som sagt för teckentydning och spådom:

5 Mos 18:14: "Dessa hednafolk som du skall fördriva lyssnar till dem som utövar teckentydning och spådom, men HERREN, din Gud, har inte tillåtit dig något sådant."

Myter och idéer som kliar i öronen

Det jag beskrivit ovan är faktiskt i sig ett tidstecken, och kanske skulle man haja till för just detta faktum istället för att leta efter vaga tecken och sia om framtiden. Och nu siar jag alltså inte om framtiden utan iakttar det vi har för ögonen och jämför med Bibelns texter. Paulus skrev till sin vän Timoteus och varnade för detta. Jag tror det gäller oss idag:

2 Tim 4:3-4: "Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunnda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter."

Summering

Så vad vill jag då få sagt med denna text? Jo, jag tycker vi kristna måste gå tillbaka till Bibeln ännu mer, och hålla oss innanför de ramar som Bibeln ger oss.

Vi borde sluta upp med att bryta ner Bibeln i sina beståndsdelar för att vaska fram saker som skall bli till stöd för våra egna tankar. Vi borde sluta upp med att "gå utöver vad Skriften säger" (1 Kor 4:6). Vi borde moget och nyktert invänta de tidstecken som Gud kommer att ställa upp framför våra ögon. Det gäller bara att vara vaken. Och vaken blir man **inte** av att leta efter hemliga, dolda budskap eller att jaga efter tidstecken och sia om framtiden. Vaken blir man genom umgänge med Gud i bön, bibelläsning och sund kristen brödragemenskap. Det är inte fel att hänga med i nyheterna för att där se vad som sker, men det är fel att spekulera och att oroa andra med sina vidlyftiga spekulationer och osund teologi. Där behöver många av oss skärpa till sig! Vi är alla kallade till frihet och barnskap, inte till att vara teologiska molekylärbiologer eller eskatologiska spågubbar!

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)